

ΕΤΟΣ 65ον

19 Φεβρουαρίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 8 (3325)

ΤΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΚΑΙ ΟΙ ΣΚΑΝΔΑΛΙΖΟΜΕΝΟΙ

Ἡ σημερινή ἀποστολική περικοπή, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, μέ τήν εὐκαιρία τῆς προεισαγωγῆς μας στή νηστεία τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἀπό αὐριο, κάνει λόγο γιά τά σκάνδαλα, τοὺς σκανδαλιζόμενους, τοὺς σκανδαλιζόντες καί τήν ἀντιμετώπισή τους ἀπό τόν πιστό, ὁ ὁποῖος ἐλευθερά συνεργαζόμενος μέ τή θεία Χάρη, ὑπερβαίνει τά ποικίλα προβλήματα πού δημιουργοῦνται τόσο –κυρίως– ἀπό τόν ἑαυτό του καί τήν παθολογία του, ὅσο καί τά διάφορα «σκάνδαλα», ἀπ’ ὅπου κι ἄν προέρχονται.

Ἐλεύθερος δέν εἶμαι; Τόν Ἰησοῦ Χριστό δέν συνάντησα;

Σημαντικό εἶναι τό θέμα τῆς ἐλευθερίας πού θίγει ἐδῶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ἡ ἐλευθερία πού αἰσθάνεται νά πλημμυρίζει τήν ὑπαρξή του εἶναι στενά συνδεδεμένη μέ τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Αἰσθάνεται ἐλεύθερος γιατί συνάντησε τόν Χριστό. Ἡ ὄντως ἐλευθερία εἶναι ὁ Χριστός, ὁ Ὅποῖος ὅταν ὁ ἄνθρωπος τόν γνωρίσει, ἐλευθερώνεται ἀπό τή δουλεία τῶν παθῶν καί τῶν δαιμόνων καί γίνεται κι αὐτός κατά Χάρη ὄντως ἐλεύθερος, μέσα στήν ἐλευθερία τοῦ Χριστοῦ. Ἐπομένως, ἡ ἄσκηση τῶν ἀρετῶν –ἐν προκειμένῳ τῆς θεόδοτης νηστείας– ἀλλά καί ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ, μέσα σέ μιά τέτοια ἐλευθερία θεμελιώνονται.

Ἕνας ἄνθρωπος ἐλεύθερος ἐν Χριστῷ, δέν σκανδαλίζεται μέ τίποτε καί ἀπό κανέναν, ἐπειδή ἀπασχολεῖται δημιουργικά μέ τίς δυσάρεστες ὄψεις καί ἐκπλήξεις τοῦ ἴδιου τοῦ ἑαυτοῦ του, ξεπερνώντας τες ἐν Χριστῷ. Ἀπεναντίας, μέ τό ἄγρυπνο μάτι τοῦ νοῦ του, ὅσο καί μέ μιά ἐξαιρετική λεπτότητα, προσπαθεῖ νά μὴν σκανδαλίσει τόν πλησίον του ἄνθρωπο. Παρατεῖται καί ἀπό τά «δίκαιά» του ἀκόμη, γιά νά κάνει τόπο μέσα στήν καρδιά του, ἀβίαστα, μέ φυσικό τρόπο, νά δεχθεῖ τόν ἀδύναμο ἀδελφό του. Δέν δημιουργεῖ μέσα του ψευδεῖς λογισμούς ὑπεροχῆς ἢ ἠύπνησης, πού ἄν τοὺς πιστέψει εὐκόλῃ μετατρέπονται στά

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. η΄ 8 - θ΄ 2)

Ἐκούσιος περιορισμός γιά νά κερδίσει ὁ ἀδελφός

Ἀδελφοί, βρωμά ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γάρ ἐάν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἐάν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. Ἐάν γάρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνώσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἢ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολείται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφός ἐπὶ τῇ σῆ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διόπερ εἰ βρωμά σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἰμὶ· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

ἀντίθετά τους ψεύδη, ἀλλῆλά αἰσθάνεται ἀγάπη, στοργή πρὸς τὸν ἀδελφὸ τοῦ πού τὸν βλέπει ὡς μέλος Χριστοῦ. Ἐλλήωστε ὁ Παῦλος, ἐπιπλήειν καὶ ὡς ποιμένας, ἔχει τὴν αἴσθησιν ὅτι οἱ ἀδελφοὶ τοῦ ἀποτελοῦν καρπὸς πνευματικοῦ τοκετοῦ, δικές του ἐν Χριστῷ γέννες, τέκνα τοῦ (Α΄ Κορ. 4,15).

Ὅταν σκανδαλιζέσαι

Χρειάζεται νά παρατηρήσει κανεὶς τὸν ἑαυτό του πολὺ προσεκτικὰ, γιά νά δεῖ μέσα στό φῶς τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν Πατέρων, πῶς λειτουργεῖ ὁ λογισμὸς τοῦ στήν περίπτωση ἑνός σκανδάλου. Ὁ σκανδαλιζόμενος ἀντιδράει συνήθως ἐκνευριστικὰ καὶ μέ μένος ἀπέναντι στόν ἄλλο ἄνθρωπο. Ἐνοχλεῖται πού ὁ ἄλλος φέρεται, ἔστω ἄσχημα, πού ἔχει ἐντελῶς ἀπρόσεκτη συμπεριφορά. Οἱ Πατέρες συμβουλεύουν νά μὴν προβαίνουμε σέ διόρθωση τοῦ πλησίον, ἂν αἰσθανόμαστε ταραχή, διότι θά ἐπιβαρύνουμε τὴν κατάστασιν. Ἀφοῦ ἡρεμήσουμε, προσεκτικὰ, νά διορθώνουμε τὸ σφάλμα τοῦ διπλανοῦ μας, χωρὶς ὅμως νά χάνουμε τὴν αἴσθησιν ὅτι εἴμαστε πιὸ ἐπιφοβοὶ ἴσως, ἂν δέν μᾶς φυλάξει ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ. Συνήθως ἡ ἀμετροπέειά μας βάζει σέ λειτουργία τὸν πνευματικὸ νόμο καὶ πέφτουμε σέ αὐτὰ πού κατηγοροῦμε. Ἐνῶ ἡ ταπεινὴ διόρθωση τοῦ ἀδελφοῦ διορθώνει κι ἐμᾶς σέ σημεῖα πού ἴσως μᾶς διαφεύγουν, ἀλλῆλά τὰ ὁποῖα γνωρίζει ὁ Θεός.

Σέ κάθε περίπτωση ὠφελεῖ ἡ πολλὴ καὶ θερμὴ προσευχή, ἡ ὁποία, ὡς ἐσωτερικὴ ἐργασία στόν ἑαυτό μας ἀοράτως καὶ μυστικῶς, μεταβάλλεται σέ μυστικὴ θεραπευτικὴ ἐπέμβαση στήν καρδιά τοῦ πλησίον, εἴτε μᾶς ἔφταιξε, εἴτε μᾶς σκανδάλησε κάποτε. Αὐτὸς ὁ τρόπος δουλειᾶς ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ μας, μέσα στήν Ἐκκλησία καὶ μέ τὰ σωστικὰ τῆς μυστήρια, ἐπικεντρώνει τὸ ἐνδιαφέρον μας στά

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, ἐμᾶς δὲν μᾶς συνιστᾶ τό φαγητόν εἰς τόν Θεόν, διότι οὔτε ἐάν φάγωμεν, ἔχομεν κανένα πλεονέκτημα, οὔτε ἐάν δὲν φάγωμεν, χάνομεν τίποτε. Προσέχετε ὅμως μήπως ἡ ἐλευθερία σας αὐτὴ γίνῃ αἰτία νά πέσουν οἱ ἀσθενεῖς κατὰ τὴν πίστιν. Ἐάν κάποιος ἰδῇ ἐσένα πού ἔχεις γνώσιν, νά κάθῃ εἰς τό τραπέζι ἐνός ναοῦ εἰδώλων, δὲν θά ἐνθαρρυνθῇ ἡ συνείδησίς του, ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατος εἰς τὴν πίστιν, εἰς τό νά τρώγῃ κρέατα τῶν θυσιῶν πού προσφέρονται εἰς τὰ εἰδωλα; Καί ἐξ αἰτίας τῆς γνώσεώς σου θά καθῇ ὁ ἀδύνατος ἀδελφός διὰ τόν ὅποιον ἐπέθανε ὁ Χριστός. Ἄμαρτάνοντες δέ μέ αὐτόν τόν τρόπον εἰς τοὺς ἀδελφούς καί πληγώνοντες τὴν συνείδησίν των πού εἶναι ἀδύνατη, ἀμαρτάνετε εἰς τόν Χριστόν. Δι' αὐτόν τόν λόγον, ἐάν φαγητόν κἀνῆ τόν ἀδελφόν μου νά πέσῃ, δὲν θά φάγω κρέας ποτέ, διὰ νά μὴ γίνω αἰτία νά πέσῃ ὁ ἀδελφός μου. Δὲν εἶμαι ἀπόστολος; Δὲν εἶμαι ἐλεύθερος; Δὲν εἶδα τόν Ἰησοῦν Χριστόν τόν Κύριόν μας; Δὲν εἶσθε σεῖς τό ἔργον μου ἐν Κυρίῳ; Ἐάν δι' ἄλλους δὲν εἶμαι ἀπόστολος, εἶμαι τοῦλάχιστον γιά σᾶς, διότι σεῖς εἶσθε ἡ σφραγίδα τῆς ἀποστολῆς μου ἐν Κυρίῳ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

πολλὰ δικά μας «σκάνδαλα», καί τότε, σὺν τῷ χρόνῳ, δὲν ἀσχολούμαστε καθόλου μέ τοὺς διπλανούς μας, θεωρώντας τοὺς ἐπιπλέον καλύτερους μας καί ἐμᾶς συνεχῶς ἐλημένους ἀπό τόν Θεό.

Νηστεία καί ἀπό πάθη

Ἕνας τρόπος νά λησμονοῦμε δημιουργικά τόν ἑαυτό μας εἶναι νά νηστεύουμε γιά τόν Χριστό, τό γλυκύτερο πράγμα καί ὄνομα πάνω στή γῆ. Μᾶς παρουσιάζεται καί αὐτὴ τὴν περίοδο ἡ εὐκαιρία νά τό κάνουμε, γι' αὐτό ὡς τὴν ἀδράξουμε. Ἡ νηστεία στὰ ἀπλά πράγματα, ὅπως εἶναι τό φαγητό, θά μᾶς ὀδηγήσει σέ πιό λεπτές καί δύσκολες μορφές νηστείας, αὐτές ἀπό τὰ πάθη, τίς ἐφάρμαρτες ἐπιθυμίες, τοὺς λογισμούς καί τίς ἀμαρτίες. Εἶναι ἡ λεγόμενη πνευματική νηστεία: «Νηστεύσωμεν ἀδελφοί σωματικῶς, νηστεύσωμεν καί πνευματικῶς», καταπῶς ψάλλοιμε.

Ἡ πνευματικὴ νηστεία, μέ προϋπόθεση τῆ σωματικῆ νηστεία, ὅπως ἀκριβῶς ὀρίζει ἡ ἅγια μας Ἐκκλησία, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὴ σωματικὴ ὑγεία του, εἰσάγει τόν ἄνθρωπο στόν χῶρο τῆς προσευχῆς, τῆς λήπτυνσης δηλαδή καί «νηστείας» τοῦ νοῦ του, τῆς πνευματικῆς προσοχῆς, τῶν πολλῶν παρηγορητικῶν δακρῶν καί στεναγμῶν μέσα στήν καρδιά, στόν μέ αὐταπάρνηση πνευματικό ἀγώνα γιά χριστοποίηση, ἀγιασμό ὁλόκληρου τοῦ πιστοῦ καί στήν πνευματικὴ ἐλημοσύνη πρὸς τοὺς ἄλλους πιστούς, πού ὡστόσο εἶναι δικό μας σῶμα, σῶμα Χριστοῦ, ἀλλὰ καί σέ ἐκείνους πού δὲν δηλώνουν πιστοί, τοὺς ἄθεους,

19 Φεβρουαρίου 2019: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

«Μνεία τῆς δευτέρας καί ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἄρχιππου, Φιλῆμονος καί Ἀπφίας (α' αἰών). Φιλοθέης ὁσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας († 1589). Ἦχος: β' – Ἐωθινόν: Β' – Ἀπόστολος: Α' Κορ. ν' 8 - θ' 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. κε' 31-46.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 26 Φεβρουαρίου, τῆς Τυρινῆς.
Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ' 11 - ιδ' 4 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. στ' 14-21.

αίρετικούς, φαυλόβιους, συκοφάντες, ἀνεξαρτήτως φυλῆς, φύλου, γλώσσας, θρησκείας, πού ὡστόσο εἶναι εἰκόνες τοῦ Θεοῦ. Ὁ Χριστός σταυρώθηκε γιά ὄλους πάνω στή γῆ, καί θέλει ὄλοι νά σωθοῦν καί «εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας» νά ἔλθουν. Ἄς τοὺς περιπυκνωθῶμε λοιπόν, ἀδελφοί, μέ τίς προσευχές μας, τή νήφουσα καρδιά μας, ἀλλῆ καί μέ τό ταπεινωμένο ἀπό τήν ὅποια τραχύτητα τῶν νηστειῶν καί τῆς ἄσκησης σῶμα μας. Κάμπτοντας τό θεῖο ἔλλειος, μέ παύλιον φρόνημα, ἥρωική αὐταπάρνηση, χαρά πνευματική καί αἰσιοδοξία, ἄς εἰσέλθουμε καί αὐτή τή χρονιά σῶν πνευματικῶν ἀγώνων τήν ἀπαρχή, τή νηστεία. Καθό στάδιο!

Ἄρχιμ. Ἐ. Τ.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΟΥΤΣΑ, Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης

ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Λειτουργικά καί κατασκευτικά κείμενα

Δώδεκα κείμενα πού ἀναφέρονται στήν πνευματική προετοιμασία τοῦ πιστοῦ γιά τή Μεγάλη Τεσσαρακοστή, τήν καρδιά τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Η ΖΥΜΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁμιλίες σέ Εὐαγγελικές περικοπές καί ἑορτές
τοῦ Ἐπισκόπου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγγέλου.
(σχήμα 14X21 ἑκατ., σελ. 298)

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, στήν ὅποια περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθαγγέλος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr